

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Pavlou Klusáčkovou ve věci

žalobkyně: **I. S.,**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Kehlem
se sídlem Praha 1, Panská 895/6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 20. 11. 2024 vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-977/DP-2025, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení 12 140 Kč, a to do rukou jejího zástupce advokáta Mgr. Pavla Kehla.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se žalobou, která byla soudu doručena dne 13. 3. 2026, domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

její žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-977/DP-2025.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 20. 11. 2024 podala žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“).
3. Žalovaný dne 28. 5. 2025 vydal výzvu k odstranění vad podané žádosti, kterou žalobkyni uložil doložit doklady o úhrnném měsíčním příjmu na území ČR. Žalobkyně dne 4. 7. 2025 doložila evidenci příjmů svého manžela, výpisy zůstatků a pohybů finančních prostředků na bankovních účtech manžela a potvrzení Finančního úřadu pro hl. m. Prahu o účasti manžela v paušálním režimu. Dne 17. 12. 2025 žalobkyně doložila výkaz zisků a ztrát a rozvahu manžela. Dne 12. 1. 2026 žalovaný opětovně vyzval žalobkyni k odstranění vad podané žádosti. Žalobkyně v reakci na tuto výzvu dne 20. 1. 2026 žalovanému sdělila, že má za to, že příjem manžela doložila v dostatečné podobě a výši. Od tohoto data žalobkyně neobdržela žádnou další písemnost ve věci.
4. Žalobkyně následně dne 9. 2. 2026 podala návrh na přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců (dále jen „Komise“) vydala dne 10. 3. 2026 pod č. j. MV-26681-3/SO-2026 opatření proti nečinnosti, kterým uložila žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání.
5. Žalobkyně se s reakcí Komise neztotožnila. Uvedla, že opatření proti nečinnosti nereaguje na dosavadní stav věci, neboť správní řízení je vedeno déle než rok, přičemž podle § 169t odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. činí lhůta pro vydání rozhodnutí maximálně 270 dní. Nadto opatření nikterak nereaguje na skutečnost, že žalobkyně již dne 20. 1. 2026 žalovanému sdělila, že podle jejího názoru žádost žádné vady nemá. Namísto odstranění nečinnosti tak došlo k prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Takovýto postup se příčí smyslu § 80 správního řádu a není efektivním řešením nečinnosti žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že ve věci není nečinný, jelikož prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. K tomu žalovaný odkázal na obsah jím předloženého správního spisu.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

7. Městský soud v Praze přezkoumal tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
8. Soud rozhodl bez jednání, jelikož žalobkyně s rozhodnutím věci bez jednání souhlasila a žalovaný na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval. Nadto pro posouzení věci považoval soud za rozhodné pouze listiny obsažené ve správním spisu předloženém žalovaným.
9. Soud při posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

- Podle § 169t odst. 6 písm. a) bodu 6. zákona č. 326/1999 Sb. *o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 270 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území.*
- Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*

10. Soud o podané žalobě uvažil následovně:

11. Předně soud připomíná, že nečinnost správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nastává tehdy, jestliže má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, avšak ve stanovené lhůtě tuto povinnost nesplní. Nečinnost správního orgánu je tedy objektivně existujícím stavem, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k vydání rozhodnutí.
12. Ke skutkovým okolnostem projednávaného případu soud uvádí, že mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobkyně podala dne 20. 11. 2024 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, která je u žalovaného vedena pod sp. zn. OAM-977/DP-2025. Dále je mezi účastníky řízení nesporné, že Komise vydala dne 10. 3. 2026 pod č. j. MV-26681-3/SO-2026 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázala, aby „*do 60 dnů ode dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání nebo ode dne, kdy marně uplynula lhůta, která byla žadatelce poskytnuta k odstranění vad podání, vydal rozhodnutí*“ o žádosti žalobkyně.
13. Soud podotýká, že pokud nadřízený správní orgán přijme opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 4 správního řádu), je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, Sb. NSS 2785/2013). Soud se proto blíže nezabýval průběhem správního řízení před podáním opatření proti nečinnosti, neboť by to bylo nadbytečné. Žalovaný byl v tomto období nečinný.
14. Přestože přijetím opatření proti nečinnosti je presumována nečinnost žalovaného v předchozím období a soud není oprávněn tento závěr přehodnocovat, je soud oprávněn (a v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti i povinen) posoudit, zda takové opatření v konkrétních poměrech věci bylo způsobilé fakticky vést k odstranění nečinnosti, tedy k vydání rozhodnutí ve věci samé. Smyslem institutu opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu totiž je zjednání reálné a účinné nápravy nečinnosti, tedy dosažení toho, aby správní orgán bez dalšího vydal rozhodnutí ve věci samé. V projednávané věci však soud dospěl k závěru, že opatření proti nečinnosti ze dne 10. 3. 2026, č. j. MV-26681-3/SO-2026, uvedený účel nesplnilo.
15. Konkrétně soud shledal, že opatření proti nečinnosti nemohlo k účinnému zjednání nápravy vést, neboť nereflektovalo relevantní skutkový stav předmětného správního řízení. Ze správního spisu předloženého žalovaným plyne, že žalobkyně dne 20. 1. 2026 doručila žalovanému podání označené jako „*Vyjádření účastníků řízení v souvislosti s výzvami správního orgánu ze dne 12. 1. 2026*“, z něhož jednoznačně vyplývá, že podklady předložené k prokázání úhrnného měsíčního příjmu považuje žalobkyně za dostatečné. Opatření proti nečinnosti se však s touto skutečností nijak nevypořádalo a nepromítlo ji do výroku ani do odůvodnění v podobě konkrétního závěru, z něhož by bylo zřejmé, jaký dopad má tato

procesní situace na běh lhůty stanovené žalovanému k vydání rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že žalovanému bylo podání žalobkyně doručeno dne 20. 1. 2026, tedy s dostatečným časovým předstihem před vydáním opatření proti nečinnosti, které je datováno (a podepsáno) dne 10. 3. 2026.

16. Naopak Komise ponechala počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí na neurčitém předpokladu odstranění nedostatků podání, respektive marného uplynutí lhůty k jejich odstranění, aniž by bylo zřejmé, jaké konkrétní nedostatky jsou tím míněny, zda a kdy byla žalobkyni poskytnuta lhůta k jejich odstranění a především kdy nastal (nebo měl nastat) rozhodný okamžik, od něhož má lhůta k vydání rozhodnutí běžet. Takto podmíněně a obecně formulované opatření proti nečinnosti tak nestanovilo jasně zjiitelný termín, do něhož má žalovaný ve věci rozhodnout.
17. Dále soud poukazuje i na to, že stanovená délka lhůty 60 dnů k vydání rozhodnutí není v opatření proti nečinnosti nijak odůvodněna. Opatření proti nečinnosti neuvádí, na základě jaké konkrétní úvahy Komise dovedla přiměřenost dané lhůty, a to vzhledem k povaze věci, k dosavadní délce řízení a k procesní situaci.
18. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že opatření proti nečinnosti v projednávaném případě nepředstavovalo efektivní prostředek obrany proti nečinnosti žalovaného.
19. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že po dni 20. 1. 2026, kdy bylo žalovanému doručeno výše specifikované podání žalobkyně, bylo do správního spisu vloženo již jenom opatření proti nečinnosti 10. 3. 2026, č. j. MV-26681-3/SO-2026, a sdělení žalovaného ze dne 24. 3. 2026, č. j. OAM-980-27/DP-2025, č. j. OAM-977-29/DP-2025. Žalovaný však do současné doby ve věci nerozhodl, a to přestože lhůta dle § 169t odst. 6. písm. a) bodu 6 zákona č. 326/1999 Sb. již uplynula. Na základě shora uvedeného nelze dospět k jinému závěru, než že žalovaný je ve věci nečinný.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozsudku. Tato lhůta není delší, než jakou stanoví § 169t odst. 6 písm. a) bod 6. zákona č. 326/1999 Sb. Zároveň tuto lhůtu soud považuje s ohledem na dosavadní délku správního řízení (cca 15 měsíců) a zjištěný stav řízení za přiměřenou. Dle obsahu předloženého správního spisu žalovanému nic nebrání, aby ve věci rozhodl.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, soud proto přiznal náhradu nákladů řízení jí. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady související se zastoupením žalobkyně advokátem. Ty jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí částku 4 620 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 bod 5 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), a dále dvěma paušálními částkami ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Advokát žalobkyně současně soudu sdělil, že není plátcem DPH. Celková výše nákladů tak činí 12 140 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Pavla Kehla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. května 2025

Pavla Klusáčková v.r.
samosoudkyně